

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2005 M. RUGSĖJO 13 D. NUTARIMO NR. 994 „DĖL AMBULATORINIO
GYDymo SKIRIAMŲ VAISTINIŲ PREPARATŲ IR MEDICINOS PAGALBOS PRIEMONIŲ BAZINIŲ KAINŲ IR
PACIENTO PRIEMOKŲ UŽ JUOS APSKAIČIAVIMO TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO“ PAKAITIMO“
PROJEKTO DERINIMO PAŽYMA**

Padalinys, pateikęs pastabas ir pasiūlymus	Eil. Nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie neatsižvelgtas pastabas ir pasiūlymus
Teisingumo ministerija		<p>1. Atkreipia dėmesį į šiuos LVAT sprendime išdėstytus argumentus. Pirma, LVAT sprendime konstatavo, kad nei Lietuvos Respublikos farmacijos įstatymo 8 straipsnio 11 dalis, nei Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo 10 straipsnio 1 dalis, t. y. tos įstatyminės normos, kuriomis vadovaujantis Vyriausybė patvirtino Aprašą, „nesudaro pagrindo priimti tiriamas poįstatyminio akto nuostatas, kuriomis yra ribojama <...> apdraustųjų teisių apimtis, ir neįtvirtina apdraustųjų teisės ribojimo pagrindų ar tvarkos. <...> įstatymu nėra įtvirtintas teisinis reguliavimas, numatantis tik pigiausių kompensuojamųjų vaistinių preparatų įsigijimo išlaidų atlyginimą apdraustiesiems, ar reguliavimas, sudarantis pagrindą riboti ne pigiausių kompensuojamųjų vaistinių preparatų įsigijimo išlaidų kompensavimą, kurį būtų galima realizuoti ar detalizuoti poįstatyminiu teisės aktu“. Antra, LVAT sprendime nurodė, kad „asmens teisės ribojantis reguliavimas gali būti įtvirtinamas ne žemesnės galios nei įstatymas teisės akte, o teisėkūros subjektai teisės aktus gali leisti tik neviršydami savo įgaliojimų, taip pat jokiomis aplinkybėmis poįstatyminiais teisės aktais negalima nustatyti asmens teisės atsiradimo sąlygų, riboti teisės apimties“.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo 2020 m. sausio 21 d. nutartyje, kuria buvo nagrinėjamas Sveikatos apsaugos ministerijos papildomas prašymas nukelti LVAT 2019 m. spalio 23 d. sprendimo įsigaliojimą iš 2020 m. vasario 28 d. į 2020 m. liepos 1 d., <i>inter alia</i> konstatavo, kad <i>sveikatos apsaugos ministro kompetencija apima teises priimones, kuriomis vadovaudamasis sveikatos apsaugos ministras gali priimti atitinkamus su kompensuojamųjų vaistinių preparatų išdavimo procedūra susijusius sprendimus, pašalinančius teisinio reguliavimo spragas.</i></p> <p>Pažymėtina tai, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. rugsėjo 13 d. nutarimo Nr. 994 „Dėl Ambulatoriniam gydymui skiriamų vaistinių preparatų ir medicinos pagalbos priemonių bazinių kainų ir paciento priemokų už juos apskaičiavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – LRV nutarimas) paskirtis yra reglamentuoti ambulatoriniam gydymui skiriamų kompensuojamųjų vaistinių preparatų ir medicinos pagalbos priemonių bazinių kainų ir paciento priemokų už juos apskaičiavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – LRV nutarimas) paskirtis yra reglamentuoti ambulatoriniam gydymui skiriamų kompensuojamųjų vaistinių preparatų ir medicinos pagalbos priemonių bazinių kainų ir paciento priemokų už juos apskaičiavimo tvarką. Pastebėtina tai, kad „pirmojo paskyrimo“ koncepcija neatsiejama nuo kompensuojamojo vaistinio preparato priemokos apskaičiavimo pagal LRV nutarimo nuostatas (LRV nutarimu tvirtinamo aprašo 8 ir 9 punktai). Apskaičiavus kompensuojamojo vaistinio preparato mažiausią priemoką pagal LRV nutarimo nuostatas, šis vaistinis preparatas būtų išduodamas pacientui.</p>

	Atsižvelgiant į tai bei sistemiskai įvertinus viso LVAT sprendimo turinį, Teisingumo ministerijos nuomone, Projektas (bei juo keičiamas Aprašas) savo lygmeniu nėra tinkamas teisės aktas Projektu siekiamo tikslo įgyvendinimui.	Papildomai pažymėtina tai, kad LVAT 2019 m. spalio 23 d. sprendime <i>inter alia</i> konstatuota, kad ginčijamos nuostatos <i>neturi įstatyminio pagrindo (t. y. nėra grindžiamos aiškiu ir vienareikšmiu įstatyme įtvirtintu teisiniu reguliavimu)</i> , todėl nustatant „pirmo paskyrimo“ koncepciją sveikatos apsaugos ministro įsakymu buvo viršyta ministro kompetencija bei nepaisytas iš konstitucinio teisinės valstybės principo išplaukiantis ipareigojimas teisėkūros subjektams leidžiant teisės aktus neviršyti savo įgaliojimų, <i>taip pat priimant poįstatyminius teisės aktus remtis įstatymais</i> . Manome, kad „pirmo paskyrimo“ koncepcijos, kai kompensuojamojo vaistinio preparato išdavimas siejamas su vaistinio preparato mažiausios priemonos apskaičiavimu pagal LRV nutarimą, įtvirtinimas LRV nutarime, kurio įstatyminis pagrindas numatytas Farmacijos įstatymo 57 straipsnio 2 dalimi, būtent ir įgyvendintų LVAT 2019 m. spalio 23 d. sprendimo pirmiau paminėtą nuostatą dėl atitinkamo teisinio reglamentavimo įtvirtinimo poįstatyminiam teisės akte (LRV nutarime) remiantis įstatyminėmis nuostatomis.
Vaistų gamintojų asociacija	1. Iš esmės prieštarauja Nutarimo projekto priėmimui, kadangi jis tiesiogiai prieštarauja LVAT sprendimui.	Neatsižvelgta. Argumentai, kodėl neatsižvelgta, pateikti prie Teisingumo ministerijos pastabos.
	2. Siekiama dar labiau apriboti pacientų, gydytojų bei farmacininkų teises nei tai buvo padaryta LVAT sprendimu pripažintuose neteisėtais sveikatos apsaugos ministro priimtais poįstatyminiais teisės aktais. Minėtuose teisės aktuose buvo numatyta paciento teisė už visą kainą įsigyti kitą vaistinį preparatą, tuo atveju, jeigu pacientas pasirenka įsigyti ne pigiausią kompensuojamąjį vaistinį preparatą, o LRV nutarimo projektu siekiama įtvirtinti vaistinio teisę išduoti tik pigiausią kompensuojamąjį vaistinį preparatą. Taigi vadovaujantis LRV nutarimo projektu, pacientui būtų atimama teisė įsigyti kitą vaistinį preparatą, net ir tuo atveju, jeigu jis pilnai	Iš dalies atsižvelgta. Nutarimo projektu nesiekama apriboti paciento teisės įsigyti kitą kompensuojamąjį vaistinį preparatą. Ambulatorinio gydymo skiriamų vaistinių preparatų ir medicinos pagalbos priemonių kainų ir paciento priemonių už juos apskaičiavimo tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. rugsėjo 13 d. nutarimu Nr. 994 (toliau – Aprašas), nereglamentuojama kompensuojamųjų vaistinių preparatų pardavimo tvarka, atitinkamai nutarimo projekte nesiūloma reglamentuoti, kada ir kaip gali būti išsigijami kompensuojamieji vaistiniai preparatai. Pažymėtina, kad nustatyti vaistinių preparatų, medicinos priemonių (prietaisų) ir kompensuojamųjų medicinos pagalbos priemonių išdavimo (pardavimo) vaistinėse gyventojams taisyklės yra sveikatos apsaugos ministro

		padengtų jo įsigijimo kaštus.	kompetencija (Farmacijos įstatymo 8 straipsnio 11 dalis).
3.		Nei Lietuvos Respublikos farmacijos įstatymo 57 straipsnio 2 dalis, nei Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo 10 straipsnio 1 dalis nesudaro teisinio pagrindo Vyriausybei priimti LRV nutarimo projektu siūlomo teisinio reguliavimo, kadangi tai yra išimtinai įstatyminio teisinio reguliavimo dalykas.	Neatsižvelgta. Argumentai, kodėl neatsižvelgta, pateikti prie Teisingumo ministerijos pastabos.

Lietuvos Respublikos
Sveikatos apsaugos ministras,
Aurelijus Veryga
2020-02-06